

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. februar 1953

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

Nr. 2 — 8. årg.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværend: blads artikler uten Storlogens godkiennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Logenavnenes symbolikk.

Rebekkaloge nr. 8 Midnatsol, Narvik.

For oss fra Polarsirkel til Pol,
et navn er kjærte å høre —
Det er Midnattsol.

Mørketiden faller mangen gang tung og lang.
Men når dagene lysner og solen kommer,
går vi mot vår korte, hektiske sommer
med sol dag og natt. —

Den, som har sett Midnattsolen i horisonten,
rød i et hav av ild
~~og sjø og himmel i alle spekterets farger,~~
rosenrødt og gull over snedekte topper og tinn,
som rager like i himmelen inn
vil ikke tro, at all denne skjønnhet er til.

Hvorfor er våre blomster fargerikere
og hvorfor har våre grønnsaker og bær
mere smak og aroma i landsdelen her —
Sol dag og natt, Midnattsol —

Vår Rebekkaloge var den første her nord.
Et navn skulle den ha, det beste på jord.
Satte vi for høye mål med det
å spre litt lys og varme i det små
på den vei, vi søstre må gå,
så bøyer vi ydmyk kne
og vil be.
Giv oss enda mer sol i vårt arbeid og sinn
til vi engang for evig sovner inn.

Hlif Hoel.

De eldres helse og velferd.

AV DR. MED. GEDDE-DAHL

De muligheter de eldre i vårt samfunn har til å få det godt avhenger av hva de yngre i samfunnet kan og vil. Det er altså 2 ting som trenges: Det ene er evnen til å forsørge de eldre. Det annet er viljen til omsorg for dem bygget på forståelsen av *hele* deres livssituasjon. Jo klarere og dypere de yngre forstår de eldres forutsetninger og livsbehov, dess hurtigere blir vi i stand til å gjøre høy alder til levelig alder for de nåværende gamle. Og dess bedre kan de yngre planlegge sin egen alderdom.

Den evne til å forsørge som yrkesfolket, befolkningen mellom 15 og 65 år, er i et par offentlige utredninger av nyere dato bedømt nokså pessimistisk. Det er særlig pekt på at antallet av mennesker innen yrkesfolket i forhold til antallet eldre avtar, så at antallet av yrkesmennesker pr. eldre person vil gå ned fra nå 7—8 til 5. Yrkesfolket utgjør nå imidlertid 67% av befolkningen. Det er 10 % mer enn for 50 år siden, og denne prosent

vil etter noen variasjon, omkring 1970—77 være oppe i 68 %. Det anføres videre at det blir en ugunstig aldersforskyvning innen yrkesfolket selv. Det blir flere av de eldste og de yngste og færre i den kraftigste alder 30—40 års alderen. Men selv om det er større sykkelighet blant de eldre innen denne gruppen enn blant de yngre, kan vi ikke sammenligne sykkeligheten i dag med den om 15—20 år. Vi må jo tro at forebyggende helsearbeid kan medvirke vesentlig til å bedre helsa da. Men dessuten vil en øket deltakelse av kvinnene i produksjonslivet, ikke minst kvinner mellom 40 og 70 år, øke gruppens yteevne, og de stadige tekniske fremskritt vil kunne øke produksjonen pr. arbeider. Skulle det likevel av samfunnsmessige grunner være ønskelig å utvide aldersrammen for den produserende del av befolkningen opover blant de eldre, så kunne intet være ønskeligere enn det, særlig for de eldre. Større forandringer skjer mellom de grupper som skal

forsørges. Dette er nå omtrent 33 % av befolkningen, hvorav barna utgjør de 23 og de eldre 10 %. Når vi skal bedømme vår forsørgelsesoppgave, må vi selvsagt ta begge grupper med. Men det som preger vår oppfatning er ikke akkurat tallene i dag. De som har vokst opp i dette århundre har fått sitt tradisjonelle syn på mange samfunnsforhold bestemt for lenge siden. I årene omkring 1930 var det i Norge så mye som 29 % barn mot bare 8 % eldre. De eldre kom derfor helt i bakgrunnen. I 1970—75 vil prosenten av barn gå ned til 18 og prosenten av eldre gå opp til 14—15. I stor utstrekning trer altså de eldre istedenfor barna.

Det må bevirke en ganske dyptgripende forandring i hele vårt syn på forsørgelsesoppgaven. Denne forandring blir nok ikke så lett. Vi er gjennomgående mye gladere i det vi selv har skapt, våre barn, enn i det vi er skapt av, våre foreldre. Det vi selv har skapt, vil vi ofre mye for å se vokse fram. Vi er ikke så villige til å ofre noe for våre foreldre. Det er en av grunnene til at alderstrygden er blitt nødvendig. Den har gjort de eldre mer fri og uavhengig. Den har fritatt de yngre for direkte forsørgelsesbyrde, fritatt dem for en del av ansvaret for de eldre, men dette har vel også ført til at de yngre har følt seg fritatt for kravet om å forstå de eldre. Vi er jo heller ikke blitt noe synderlig oppdratt til det.

Derfor vil det kreves en endret oppdragelse, både av våre barn og av oss selv. Barna av i dag skal ha store kunnskaper for å greie seg i kampen for tilværelsen, jo større dess bedre. Dette krever stor innsats og selvopp-tatthet av barna i læretiden. Det kreves også stor offer-vilje fra foreldrenes side, som til dels piner seg til skinn for at deres barn skal få en best mulig utdannelse. Foreldrene selv kommer i bakgrunnen av hele bildet. Da nå barna, særlig i vår tid, lærer så meget mer enn foreldrene gjorde, kommer de lett til å se ned på dem. Dette løser båndene mellom generasjonene. I byhjemmene lever ofte ikke de unge nå sammen med besteforeldrene. Barna får derfor ikke i disse hjem noen avspeiling av *hele* menneskelivet.

De får det heller ikke i skolene. Vi har i vårt land fremragende skoler, men det lar seg ikke nekte at skolen vesentlig forbereder barna til den første del av deres liv. På tross av at livet i eldre år kanskje er en femtedel til en fjerdedel av hele deres livsløp, blir denne del av livet lite omtalt. I moderne skoler er det ofte diskusjoner i timen. Man leker storting, man har diskusjoner mellom næringsdrivende. I det hele en prøver å få fram en forestilling av hvordan det er å være i de forskjellige voksnes situasjon. Jeg har ikke hørt om noen skole der en har prøvd å leke eller spille hvordan det er å være gammel.

Kanskje det også er et spill vi middelaldrende ville ha nytte av å prøve. Vi har liten lyst til det, og det er ikke lett. Vi er så beslaglagt av våre egne ting og av våre

barns. Og mellom våre egne gamle og oss er det mange hindere. Det kan være tvang og opprør, forskjeller i vurdering og forskjellig kunnskapstrinn. Vanligvis vurderer vi våre foreldre etter *våre* forutsetninger, og ikke etter *deres*. Det er betydelig lettere med andres gamle. Dem har vi ingen forhistorie sammen med. Svært mange eldre er imidlertid stolte og har sjelden råd til å være fullt ut åpne så de blir forstått.

Sentralt i alderdommens tragedie står følelsen av å være overflødig — eller unyttig. Det er ikke noe rart, for det er så lite spørsmål etter de eldre og deres innsats. Det er liksom ikke bruk for de eldre som hele mennesker. Hva dette vil si, vet de som har vært arbeidsløse. Vi andre travle mennesker vil kanskje ikke komme til å forstå det fullt ut heller, hvis vi ikke på annet vis blir brakt til å *medoppleve* det.

Jeg for min del opplevet det for ikke lenge siden i Nationalteatret. Der viste to store kunstnere, Henrik Ibsen og Tore Segelcke, hva det er, for et menneske å føle seg overflødig, og hva følgene *kan* bli: flukten inn i et sykt tankeliv.

I «Fruen fra havet» går Tore Segelcke som Elida, distriktslege Wangells annen hustru, omkring i hjemmet mellom ham og hans døtre av første ekteskap — og føler seg utenfor, til overs. I *ett* kort øyeblikk ser vi inn i hele hennes sinn. I det øyeblikket nådde henne et lite håp, et — spørsmål etter *henne*? Og hun sier, fullstendig vantro: Skulle — her være gjerning — for — — meg? Den som har opplevet Tore Segelcke her, vil ikke glemme det. I det øyeblikket viser hun oss, nettopp i lys av det lille håpet, perspektivet inn i fortvilelsen over å være utenfor.

Er denne scene av stor psykologisk interesse, fordi en følelse bidrar til å belyse den motsatte, så er den likevel langt mer enn det, *fordi* situasjonen *når* oss så ganske annerledes enn vitenskapelige, psykologiske og psykiatriske beskrivelser kan. Den gir både forståelse — og appell.

Vi står her ved et kjernepunkt i vår hjelp til de eldre. Det *må* spørres etter dem, det er bruk for dem, de er ønskelige og nødvendige medlemmer av vårt samfunn.

Følelsen av å settes utenfor styrkes av mange forhold hos de eldre. De alderstrygdede på eksistensminimum har ofte ikke penger nok til det som før var nødvendig for dem, tobakken må rasjoneres strengt, kanskje buss og trikk likeså. De blir delvis hjelpeløse økonomisk, og prøver de å komme ut av sin isolasjon må de be andre om hjelp og føler seg da som en byrde. Slik går følelsen av å kunne utrette noe tapt, og det blir ingen ting *å se fram til*, det som for oss yngre spiller så stor rolle, noe vi selv skal gjøre eller som skal hende. Mange ensomme gamle på sine rom kan ikke ha slike forventninger. Det er da ikke rart at noen fordyper seg i selvopp-tatthet og misnøye, som i seg selv kan være sykdomsårsak nok, men dessuten har

(Forts. side 6.)

◆ PERSONALIA ◆

Str. Hilda Rasmussen,

medlem av Rebekkaloge nr. 9 Caritas, fyller 85 år den 19. februar 1953.

Hun ble innviet i Ordenen 26. februar 1934, var logens Skattm. en periode og har nå, siden frigjøringen, vært en meget dyktig kapellan. Med ro og verdighet fremfører hun denne så viktige del av vårt ritual og skaper den høytid som skal prege våre møter.

Str. Rasmussen har i alle år gledet oss med sin opplesning — vers og prosa, alvor og skjemt. Alltid villig og elskverdig har hun lest for de gamle og ved utallige tilstelninger for søstrene. Idag som alltid tolker str. Rasmussen sin Wildenvey, uten forberedelser og uten bok.

I takknemlighet sender vi henne våre beste ønsker på hennes 85 års dag.

B.

Takk!

Må jeg på denne måte få lov til å takke de søstre — de OM str. — og sekretærer som sendte meg en hilsen til jul, en hilsen som gledet meg meget.

Likeså vil jeg takke de søstre som har sendt Rebekka-bladet stoff og annonser i 1952, som var meg til hjelp i mitt arbeid med bladet.

En spesiell takk til alle sekretærer som i det forløpne år punktlig har innsendt til bladet det stoff som skal inn til bestemt tid.

Når vi nå begynner på et nytt år, vil jeg håpe at vi gjensidig vil få glede av vårt arbeid for Rebekkebladet, så vi sammen kan få et blad som alle kan ha glede av, og virkelig være et bindeledd mellom våre Rebekkaloger landet over.

Hilsen i V. K. & S.

Ragnhild Evjen.

Dødsfall.

Det var et trist budskap vi mottok da brevet kom med beskjed om at ExM i Rebekkaloge nr. 7 St. Veronica, str. Petra Holden Johnsen var avgått ved døden.

Hun var født 8. juli 1897 og døde den 21. desember 1952. Innviet i Ordenen den 11. mars 1930.

I alle år var hun et interessert og aktivt medlem, og ved sin død var hun logens ExM. Str. ExM Holden Johnsen var et fint menneske, varmhjertet og rettlinjert som hun var, ble hun elsket av søstrene i sin loge, respektert og satt pris på av dem hun kom i berøring med, i og utenfor Ordenen, så tapet av henne kan vanskelig erstattes.

Vi deltar i sorgen og savnet sammen med søstrene i St. Veronica.

Vi fører:

Dresstøier - Kåpetøier - Kjøletøier
Guttestoffer - Ullgarn - Tricotage
Vi sender varer mot oppkrav.

1/2 NORSK ULL

Østervåg 42—45
Stavanger

Lauritz Andersens Guldsmedforretning

Inneh.: Magda Andersen

Kirkegaten 10

Telefon 21 251. Privat 23 296

STAVANGER

HARALD HAMRE

UTSTYRSFORRETNING

Øvre Strandgate 3

Telefon 25 681. Privat 24 255

STAVANGER

DINA REVE

SPECIALFORRETNING I DAMEUNDERTØY

Telefon 24 632. — Privat 24 764

Nygaten 18. Stavanger.

Rensing og pressing

av all slags garderobe
mottas av

WEST TØIPRESSE

Frognerveien 6. Tlf. 44 51 16. OSLO

Innehaver: **Olgen Harold**

Stoa sennep på alle bord!

Stoas Kem. Industri
— Oslo —

Johan A. Bergquist

DAME- OG HERRESKREDDERI

OSTERHAUGSGT. 6

OSLO

PARFYMERI

«*Actuelle*»

(Inneh.: Sidsel Strand)

DRAMMENSVEIEN 4 - OSLO

Telefon 41 42 54

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

De eldres kår.

En sak som ligger alle varmt på hjertet, og som søstrene gjerne vil være med å arbeide for — er å få være med å gjøre noe godt for gamle, virkelig å ta et løft for å bedre de gamles kår.

Innen vår Orden ser og hører vi stadig om tiltak, som tar sikte på å gjøre noe godt for de gamle. Logene har sine fester, sine utflukter for gamle menn og kvinner, det deles ut pengegaver, matvarer, bekledningsgjenstander, de forsøker å hygge og hjelpe på alle måter — et velferdsarbeid for gamle.

Men dette blir jo gamle menn og kvinner utenfor Ordenen, for våre egne gamle blir det gjort lite.

Det logene har gjort og fremdeles gjør, det er å arbeide for å få penger inn i våre Alderdomsfond, og håpe på at vi engang skal få vårt varmeste ønske og vårt høyeste mål oppfylt, nemlig: «Et alderdomshjem for våre egne medlemmer.»

En Rebekkaloge ville gjerne få en foredragsholder til å fortelle litt om de tiltak som er satt ut i livet, og hva som arbeides på for å bedre de gamles kår. Logen var så heldig å få dr. med. Gedde Dahl til å komme og holde et foredrag som han kalte: «Helse- og velferdsarbeid for gamle.»

Dr. med. Gedde Dahl er en fremragende foredragsholder, og foredraget ble mottatt med begeistring. Foredragsholderen var så elskverdig å overlate Rebekka-bladet sitt foredrag, som står på en annen plass i dette nummer.

Juletreffest for gamle.

Søndag den 21. desember holdt de tre Rebekkaloger i Oslo, Sct.a Sunniva, Urania og Caritas, juletreffest for gamle og ensomme damer. Det var godt fremmøte av gamle og mange søstre fra alle tre loger, og alle gledet seg til denne store høytidsfest.

Logens lokaler var festlig pyntet i anledning julen, og fra først til sist var det god stemning og glade ansikter å se overalt. I spisesalen var bordene pyntet med blomster og en mengde levende lys, og midt i salen sto et vak-

kert lysende juletre. Først spiltes en marsj og alle gikk til bords. Da alle var plasert ble vi alle ønsket hjertelig velkommen av str. Hexeberg-Johansen og så ble bordverset hunget. Det så ut til at den veltillagede julemat smakte. Str. Motzfeldt takket for maten på en utmerket og morsom måte.

Etter en deilig middag ble atter bordverset sunget og alle gikk inn i lobbyen hvor vi hygget oss med kaffe og julekake.

Det var likeledes sørget for underholdning. Str. Hexeberg-Johansen spilte piano og sang mange kjente stykker og presten Nitteberg spilte fiolin. Str. Lorch sang også mange gode og kjære melodier. Så ble julesangene sunget og alle deltok i allsangen.

Presten Nitteberg holdt andakt og snakket varmt og innerlig om juleevangeliet. Str. Lorch avsluttet festen med andakt. Da de gamle gikk fikk de en konvolutt med penger og en pakke hver, og gleden var stor.

Så var julefesten over og alle ønsket hverandre en god jul og et godt nyttår med takk for det gamle.

Til alle søstre som har vært med å arrangere julefesten for de gamle og gjort sitt til å glede og hygge for dem, vil vi gjerne få overbringe en hjertelig takk.

D. C.

Til Rebekka-bladet.

I en oppsats for december: Ordenen i Nederlandene, ventileres spørsmålet om, hvorfor de er så få Rebekka-søstre der.

Jeg skal tillade mig at give den oplysning videre, som jeg har fået fra kompetent side.

Spørsmålet gælder forøvrigt også mandslogernes ret ringe antal medlemmer.

Grunden menes at være den, at den katolske kirke har en ret stor indflydelse i visse provinser i Holland. Og hvor katolikkerne har overtaget vil vor Orden af gode grunde ikke kunne trives. Men her i Danmark er der dog sket noget af et mirakel, idet den katolske biskop har holdt et foredrag i Lejren.

Dette kunde tyde på, at båndene er ved at løsne sig. Efter første verdenskrig fik det katolske Østrig lov at oprette Odd-Fellow Loger, fjordi man fra katolsk side bøjede sig for den store indsats der fra Odd Fellow Ordenens side var gjort imod de sultende og lidende børn der.

*

Til slut blot dette: tak for Deres udmærkede blad, som jeg læser med glæde og husker mange gode artikler fra. Med ønske om et godt nytår.

Deres i V. K. & S. forbundne

L. P. Jensen.

(Odd Fellow Bladet, Danmark.)

Fra Rebekka-logene

Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner

holdt fredag 2. januar sin årlige juefest for ca. 40 gamle. Pastor Kaare Støylen åpnet med en meget humorfylt og samtidig alvorlig tale, etterat han først hadde håndhilst på hver enkelt av gjestene med noen gode ord til hver av dem. Etter en deilig middag ble det gang rundt juletreet, og selv om ikke alle orket å gå rundt treet, kunne alle glede seg ved å få synge de kjære julesanger som alltid skaper den samme juleglede.

Ved kaffebordet underholdt str. Trondsen akk. av str. Eliassen med nydelig sang som høstet stort og fortjent bifall. Festens clou var vår trofaste julenisse, br. Breder Gundersen, som sammen med sitt muntre lille «julenissebarn» under megen spøk og latter delte ut poser med godter til de begeistrede gjester. Alle var meget gla og fornøyd med aftenens fest, tiden gikk så altfor fort, og de gamle spurte når vi igjen skulle begynne med våre månedlige kaffefester, de begynte allerede å glede seg til dem.

Utbyttet av våre to offerdager satte oss også i år i stand til å dele ut julehilsen i form av en pengegave til en del økonomisk vanskelig stilte damer, som ennå ikke har oppnådd alderstrygden.

Rebekkaloge nr. 4 Pax

holdt søndag 21. desember sin tradisjonelle julefest for ca. 60 av byens ensomme gamle. Den ble holdt på hotell Linea, der det var dekket et strålende festlig julebord og servertes en deilig middag. Ved bordet talte sokneprest Pharo, og det var sang og musikk. Senere servertes kaffe og kaker og man gikk rundt juletreet og sang de kjære, kjente toner. Julenissene kom på besøk med poser og en liten pengegave til hver. Til slutt ble sunget «Deilig er jorden», og alle var fornøyd med den strålende fest.

Med søsterlig hilsen i V. K. & S.

Ellen Sletnes,
fung. sekretær.

Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva

hadde juletreffest søndag den 4. januar, som ble meget vellykket.

Komiteens damer hadde ordnet alt på beste måte, og lagt en masse arbeid i arrangementet, som de skal ha takk for. Søstre Lilly Paulsen ønsket barna velkommen og håpet de ville hygge og more seg og synge og være glade.

Det myldret av bestemødre, mødre, barn og barnebarn, inn til et deilig juletre og julenissen som underholdt med trekkspill hele aftenens, mens barna jublet og sang rundt treet.

Etter en times tid gikk alle inn i spisesalen hvor det ble servert julekake, boller og sjokolade og deretter delt ut morsomme hatter til alle barn.

Etterpå var det underholdning av tryllekunstneren «Ivardo», som moret både voksne og barn, så var det atter sang om juletreet, og mot slutten av festen, kom det kjørende inn trukket av sin små pager en liten fortryllende

prinsesse i en like fortryllende vogn i rødt og gull og omgitt av hele sitt hoff av søte festpyntede barn.

Til slutt kom det som er en juletreffests høydepunkt for alle barn, posene, som så både store og velfylte ut, så jeg tror at de flinke søstrene i festkomiteen kan være fornøyd etter alt strevet. For barna gikk iallfall glade og tilfredse hjem.

Søster Lydia Sangvilø.

Rebekkaloge nr. 2 Urania

holdt sin tradisjonelle juletreffest mandag den 5. januar. Denne årlige fest er meget populær både blant logens søstre og deres barn og barnebarn, og det var da også i år et meget stort fremmøte. I våre vakre lokaler yret det av festkledd barn i alle aldre. Den komiteen som var valgt for anledningen hadde ordnet alt på en strålende måte. Barna samledes i lobbyen etterat de hadde fått utlevert hver sin hatt. Her inne ønsket komiteens formann str. Hexeberg Johansen alle velkommen til festen og håpet at både voksne og barn ville hygge seg. Deretter underholdt to elever av vår organist med musikkstykker som de spilte firehendig. De gjorde stor lykke. Barna marsjerte så i samlet tropp til Den Grønne Sal hvor det vakkert pyntede juletre sto tent. Her inne ventet aftenens sensasjon, idet syv brødre fra loge Thomas Wildey spilte. Dette sylvmannsorkesteret hadde med vennlig imøtekommenhet erklært seg villig til å spille og lede julesangene, og vi søstre var enig i at brødrene gjorde en strålende innsats og hadde en stor del av æren for at festen ble så vellykket. Etter at barn og voksne hadde gått rundt juletreet og sunget flere julesanger, samlet en av brødrene barna rundt podiet hvor han med eget gitarakkompagnement ledet flere barnesanger, og det var en fornøyelse å høre alle de lyse, klare barnestemmene. Da barna hadde sunget og lekt en stund, gikk vi alle inn i spisesalen hvor vi fikk servert deilig varm sjokolade, boller, wienerbrød og julekake som smakte herlig. Etter at barna igjen var samlet i Den Grønne Sal kom aftenens julenisse, som også var en broder fra loge Thomas Wildey. Han var meget flink og samlet barna om seg med en gang, selv de minste som ofte er redd julenissen. Han var som en riktig julenisse skulle være! Aftenens høydepunkt var da en yndig liten prinsesse kom inn i salen kjørende i en vakker vogn trukket av 8 små nisser og fulgt av 8 terner. Mens orkesteret spilte marsjerte alle barna etter vognen flere ganger rundt salen. Stemningen var på topp. Etter at de velfylte poser var delt ut, gikk de trette og slitne barn og kanskje enda mer slitne mødre hjem.

Atter en gang hadde loge Urania hatt en meget vellykket juletreffest.

*

Mandag den 22. desember holdt loge nr. 2 Urania julemøte og tildeling av veteranjuvelen til 6 søstre.

Vararådsleder ExM str. Ragnhild Evjen foretok utdelingen, da Rådsleder str. Dagmar Halvorsen var forhjndret, og takket i varme ord disse 6 søstre for alt de har ofret for sin loge i disse 25 år.

Høytideligheten ble avsluttet med «Fader vår» sunget av ExM str. Adelheid Lorch. Det hele ble en høytidsstund som søstrene sent vil glemme.

Etter møtet samledes søstrene i den vakkert pyntede spisesal til et overdådig vakkert pyntet julebord. Da alle hadde plasert seg toget 7 søstre fra loge nr. 10 «Semper

«de små buketter»

Signe Fremstad

Blomster - Kranser - Borddekorasjoner

Handelsbygningen, Drammensveien 20, Oslo.

Telefon 44 30 48

Cafe Clou

Bergens gode spisested.

Chr. Michelsensgt. 4

Ardens» inn, hvitkledd og med tente lys og fremførte Sct.a Lucia og sang Luciasangen under hele prosesjonen, vakkert og stemningsfullt.

Ved kaffen underholdt kunstnerparet konsertmester Ernst Glaser og frue Kari Aarvold Glaser med deilig musikk og høstet sterkt bifall.

Sekretær.

Rebekkaloge nr. 11 Concordia

holdt julefest for ca. 40 av byens gamle enslige damer tirsdag den 6. januar. De ble hentet i biler kl. 15.30 og vi samledes i klubblokalet. Kort etter ble damene ført inn i logesalen hvor br. Krane spilte så vakkert, OM leste juleevangeliet og holdt en god velkomsttale og logekoret i sang skapte en feststund som alle satte stor pris på.

I spisesalen var dekket på to langbord hvor alle fikk plass mellom søstre, og resten av søstrene passet på at alle forsynte seg godt av smørbrød, kaffe og kaker, som hver av dem hadde brakt med seg. De gamle stortrivdes. Gang om juletreet, julenissebesøk med pakker til alle, musikk, opplesning og i samtale med gamle og nye venner gikk kvelden fort. Etter desserten talte to av de gamle og takket for god og rik fest. De hadde ikke trodd at vi i Rebbekka hadde det slik. OM takket for samværet og ønsket vel møtt til neste julefest. Til avskjed fikk de gamle en lukket konvolutt. Deres takksigelser og glade ansikter ga oss følelsen av at en gledes mest selv ved å glede andre.

Sekretær.

Hvorfor man ikke gjør suksess.

(Oversatt fra det tsjekkiske Odd Fellow-blad.)

En bekjent psykolog ble bedt om å begrunne hvorfor så mange folk ikke klarte å gjøre livet til en suksess. Den store psykolog noterte ned 10 ærlige og vektige grunner. Forsøk dem, og se om de passer inn i ditt liv:

1. Vi finner feil ved andree, men ser aldri våre egne.
2. Vi gjør så lite som mulig, men forsøker å få mest mulig for det.
3. Vi tilbringer megen tid med å bevise andres svake sider, og for liten tid til å korrigere våre egne.

4. Vi baktaler dem vi ikke liker.
5. Vi venter til i morgen med det vi skulle gjort i forgårs.
6. Vi taler vennlig opp i en medsøsters ansikt, men bakvasker henne så snart hun snur ryggen til.
7. Vi tror vi kan innhøste en rik avling, uten selv å ha sådd ut en eneste god gjerning.
8. Vi svikter dem som har stolt på oss.
9. Vi er selvbevisste og tror vi vet alt, og at ingen har noe å lære oss.
10. Sist, men ikke minst, vi mangler den nødvendige trening, utdanning og lærdom, som gjør oss i stand til å stå på hodet i vårt arbeid.

R. J.

Scta. Sunniva.

DE ELDRES HELSE OG VELFERD

(Forts. fra side 2.)

den følge at de yngre ungår dem når de er blitt bitre. Etterhånden dør mange av de jevnaldrende venner og selv mister de kanskje helsa, hygienen blir ugjennomførlig og kosten ofte mangelfull. Vi har sikret dem kaloriene, men fysisk og mentalt mangler de vitaminene.

Disse forhold for de eldre kaster også sine slagskygger langt ned over aldersklassene. De middelaldrende spør seg, hvordan *skal* det gå når *jeg* blir gammel? Frykten for å bli gammel er et vel etablert faktum. Det gir pessimisme til en ganske stor del av befolkningen. Det vil derfor ikke bare være de eldre vi hjelper når vi hjelper de eldre.

Ved planlegging av slik *virkelig hjelp*, må vi si at vi lider av en omfattende mangel på innsikt i de eldres muligheter. Men vi har mange eksempler på eldre som ikke er slått ned, og hvor nyttig det kan være at de ikke det er. Se på den 86-årige Ragna Wettergren spille eventyr på Nationalteatret. Dette er en tilbakekomst ikke bare for Ragna Wettergren, men for bestemoren, for den livserfarne bestemors menneskelighet som motvekt mot den yngre generasjons ofte mer teoretiske begrunnede selvsikkerhet i barneoppdragelsen. Eller ta dette eksemplet: På Sabbatsberg sykehus for kronisk syke Stockholm, kom overlege Erlandsson en dag forbi en 91-årig kvinne som satt og leste i en bok. Men kjære, kan du engelsk?

Ja, det var slik at familien ventet besøk fra Amerika og de andre gikk inn for å lære engelsk. Hun prøvet også, men de vanlige lærebøker falt vanskelige. Så sa hun til seg selv, at det er en bok jeg kan ut og inn på svensk. Får jeg fatt i den på engelsk, så kan jeg kanskje lære språket, fra vers til vers. Så kjøpte hun en engelsk bibel.

Dette lærer oss ikke bare at de gamle har mange unyttede muligheter, men også at de veier vi må gå for å finne muligheten ikke er de samme som når det gjelder yngre.

(Forts. neste nr.)

Lengsel under Julestjernen.

Fremdeles vil den stråle klart i toppen av mitt tre
som før vil stjernen i min stue glitre.
Og glade barneøyne vil mot stjerneglansen se
mens hjertene forventningsfullt vil sitre.

Slik var min egen glede, slik følte jeg engang,
da tro var alt hva barnesjelen trengte.
Jeg så mot julestjernen med sinnet fylt av sang
og lykken i mitt lille hjerte sprengete.

Hva var det da som gjorde at min tro på julen svant
og etterlot en tomhet uten lise.
Hvor ble det av den freden som jeg for bestandig fant
i stjernens lys i pakt med Østens vise?

Er det klokkene som klinger med en ny og ukjent lyd?
Glittrer sneen på en rar og fremmed måte?
Hvorfor banker ikke hjertet mitt i samme store fryd?
Jeg bøyer bare hodet og vil gråte.

Jeg kjenner svaret brenner, men det fyller meg med skam
og helst av alt jeg skjulte det for alle.
Jeg vet jo hva det gjelder, jeg sviattet alltid Ham
og troen på en frelser lot jeg falle.

Fader vår. Det klinger sprø og spinkle-toner i mitt sinn,
det er toner som jeg dypt i sjelen gjemte.
Du som er i Himlen. Denne bønn var engang min
med ord som jeg i hverdagslivet glemte.

Forlat oss Du vår skyld. Vil Du igjen la meg få be
med barnesinnets lyse tro på bønnen.
Fri oss fra det onde. La meg enn engang få se
med troens klare lys på Deg og Sønnen.

La troen som Du plantet i mitt rene barnesinn
få vokse frem og gi meg større styrke.
Da håper jeg at Julens ånd påny vil trenge inn
i hjemmet mitt og i min hverdags yrke.

La meg igjen få gripe Dine hender
og vis meg veg.

La tåren som i dag av skam på kinnet brenner
få tale angrens bitre ord for meg.

Så kom da Jul med tente lys og kjerter
og vis meg veg.

Og all den lengsel som du ser i våre hjerter
vil strømme ut i kvelden, opp til Deg.

Og går du bror med sammé savn
da blir du kanskje med
når jeg i kveld i Jesu navn
vil be om Julens fred.

Bjarne Runhovde,
Loge «Varna», Moss.

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

Theodor Berg

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a.»

TROMSØ

A/s Macco

(B. Sejersted)

TROMSØ

Alt i trikotasje og garn.

W. Andresens Papirhandel

Innehaver: Wally Fosse

TROMSØ

William E. Skaanevik

TROMSØ

Alt i Herreekviperings-, skotøy og reiseeffekter.

Blomster og kranser

GUNVOR ARNESEN

BLOMSTERFORRETNING

Tromsø, telf. 661.

Medlem av Norsk Blomstertelegraf og Fleurop.

FRANZ SCHULZ

Reiseartikler & skinnvarer

Lille Grensen 5 — Oslo

MØTER I FEBRUAR

- Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.**
13521219 = + 4 13522619 — + 2.
- Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.**
13521619 — + 3 1353219 Klba.
- Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.**
13521219 = 13522619 =.
- Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.**
13521219,15 — + 1 13522619,15 0 + 2.
- Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.**
13521019 = + 2 13522419 0 + 2.
- Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Ålesund.**
13521019,30 = 20,30 = + 2 13522419,30 = 20,30 0.
- Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.**
13521019 = + 1 13522419 — + 1.
- Rebekkaloge nr. 8 Midnatsol, Narvik.**
1352319,30 = 13521719,30 =.
- Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.**
1352919 Fd. 13522319 0 + 2 1353919 = + 4.
- Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, Moss.**
1352519 + 2 13521919 + 2.
- Rebekkaloge nr. 12 Elisabeth, Stavanger.**
1352519 = 20 — + 5 13521919 = 20 = + 3.

NYE MEDLEMMER

- Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.**
Fru Gudrun Seim, Arne Garborgsvei 37, Stavanger.
Fru Jenny Lovise Sørensen, Nedstrandsgaten 64, Stavanger.
- Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.**
Fru Helga Knudsen, lærerinne, Steinkjær.
Fru Liv Hegge, Steinkjær.
Fru Ingeborg Engesbak, Thomas v. Vestengt. 6, Trondheim.
- Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.**
Frk. Astrid Helene Kinden, Dokken 4, Bergen.
Frk. Aagot Mathisen, Olav Kyrresgate 36, Bergen.
- Rebekkaloge nr. 12 Elisabeth, Stavanger.**
Frk. Grace Hertervik, Rosenkildesgt. 3, Stavanger.
Fru Ingeborg Myklebust, Austrheim, Rogalandsgt. 47 B, Haugesund.
Fru Nelly Beathe Solberg Stensen, Hestaleite 17, Haugesund.
Fru Birgit Sølhusvik, Braavallagt. 1 B, Haugesund.
Fru Olga Kristine Jansen, Salhusveien 102, Haugesund.

NYE VETERANER

- Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.**
Signe Thronset, Dagmar Augustson, Sara Pedersen, Emma Schjervén, Anna Henly og Mimmi Aarvold.

ERINDRINGSLISTE

- Den 17. februar fyller str. Gudveig Kvaale, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 60 år.
- Den 18. februar fyller str. Rosa Glott, medl. av Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, 75 år.
- Den 20. februar fyller str. Torborg Tønnesen, medl. av Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, 85 år.
- Den 3. mars fyller str. Marie Aas, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 70 år.
- Den 16. mars fyller str. Inga Haugen, medl. av Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, 60 år.

OSLO

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 33 53 57

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

er
DIN
restaurant

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke

Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)

Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Rens og farg hos fagmannen
GUSTAV NESTING
FARGERI OG KJEM. RENSERI

Fabrikk: Chr. Krohgsjt. 60

Ekspedisjon og kontor	41 33 79
• Nesting pers. ...	42 21 84
Butikk: Prinsensgt. 5	41 49 01
• Bygdøy allé 28 b ...	44 66 52
• Bjerregårdsgt. 2	46 56 62
• Valkyrjegt. 9	46 88 17

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.